

УДК 502.35

ІНФОРМАЦІЙНІ ОСНОВИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ АГРОПРОМИСЛОВОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Козловцева В., асистент

Одеський державний екологічний університет, Україна

Динамічний розвиток всіх сфер прикладної діяльності людини та глобалізація економіки задає все нових та нових запитів до ефективної взаємодії всіх гравців агропромислової сфери в Світі. Впровадження розгалуженої інформаційної системи в агропромислову сферу дозволяє представникам європейського ринку в значній мірі: оптимізувати власні видатки; побудувати стійку до кризових коливань систему; опосередковано підвищити «стандартизаційний поріг» власної продукції; пришвидшити всі процеси модернізації та екологізації; тощо.

Слід погодитись з М.Є. Кадомцевою, що саме завдяки інформаційним процесам суб'єкти підприємницької діяльності агропромислової сфери здатні здійснювати взаємодію з навколишнім середовищем, вибудовувати власну діяльність з врахуванням змін зовнішніх умов, координувати функціонування власних структурних підрозділів, спрямовувати їх діяльність на досягнення запланованої мети. Без інформації відсутній процес управління, без неї неможливо сформулювати ціль управління, оцінити ситуацію, визначити проблеми, спрогнозувати розвиток подій, підготувати управлінські рішення, здійснити контроль їх виконання [2, с. 19].

Проводячи аналіз інформаційних основ екологізації агропромислової сфери України, можна виділити наступні вектори такої діяльності:

1) Системної консолідації – являє собою комплексний напрям активності адмініструючого агропромислової сфери суб'єкта з побудови стійкої моделі інформаційної взаємодії за напрямками: влада-приватний елемент в агропромисловій сфері; приватний елемент-приватний елемент; транснаціональний елемент-влада-приватний елемент; транснаціональне/ національне наукове середовище-приватний елемент; міжнародний/ національний фінансовий ринок-приватний елемент.

Формування інформаційного поля навколо агропромислової сфери України вимагає накопичення доктринального та емпіричного досвіду з побудови ефективних інформаційних систем з вузькою спеціалізацією; накопиченню капіталу на відтворення подібної системи та її підтримання (підтримання баз даних; забезпечення захисту та евристичної аналітики наявної інформації; і т.п.); скорочення пулу методів жорсткого імперативного адміністрування агропромислової сфери, що буде сприяти

підсиленню інтересу з боку приватного сектору до інтеграції в такі системи; і т.д.

2) Практичного моделювання – один з напрямів активності первинного вибору базових параметрів майбутньої інформаційної системи за лекалами яких вже конструюється дієва частина програмної розбудови. З огляду на специфіку національної агропромислової сфери, найбільш оптимальної для неї вбачається модель квазівідкритої не ізольованої адаптивної резистентної інформаційної системи. Окреслена вище модель характеризується:

- наявністю зваженої політики з захисту національного інформаційного поля у вигляді стримування;
- відсутністю прямих бар'єрів з транслявання всіх видів інформації стосовно агропромислового сектору, крім недобросовісної реклами;
- побудовою багато важільної структури всередині інформаційної системи, яка б дозволяла уникати кризових станів провокованих як внутрішнім, так і зовнішнім середовищем;
- можливістю швидкого накопичення, обробки та практичної інтеграції отриманої інформації;
- перспективною здатністю протидії агресивним діям з боку потенційних конкурентів національного сегменту агропромислового сектору в межах транснаціонального середовища (доведення власної позиції на міжнародних майданчиках);
- комплексним захистом ділової репутації національних елементів від протиправних інформаційних закидів; і т. ін.).

3) Інформаційна автоматизація – концентрована навколо формування єдиної автоматизованої інформаційної системи, здатної вирішувати більшість поточних питань без втручання людини. Подібна перспектива набуває додаткової актуальності для України з огляду на фіксований рівень корупційності в системі влади, що в значній мірі обмежує потік інвестицій в державу.

Створення інформаційного підґрунтя для екологізації агропромислової сфери України не уявляється можливим за відсутності належного нормативно-правового базису. Слід відзначити, що в Україні після отримання незалежності було здійснено крок у напрямку до інформатизації даної галузі економіки шляхом прийняття у 1998 році Закону України «Про Концепцію Національної програми інформатизації», яка серед основних принципів державної політики у сфері інформатизації проголошує необхідність інформатизації саме агропромислової сфери, як пріоритетної галузі економіки нашої держави. Разом з тим, можна констатувати відсутність сьогодні належним чином розробленого правового механізму щодо реалізації інформатизаційних аспектів екологізації агропромислової сфери України, що є фактором, який уповільнює процеси сталого розвитку в даній сфері

Література:

1. Про Концепцію Національної програми інформатизації : Закон України від 04.02.1998 № 75/98-ВР // Відомості ВРУ. – 1998. - № 27. – Ст. 182.
2. Кадомцева М.Е. Роль информатизации в инновационном развитии АПК / М.Е. Кадомцева // Никоновские чтения. – 2012. - № 17. - С. 19 – 21.